

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

13. Discipuli autem increpabant eos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

13. Discipuli autem increpabant eos.

INCREPATIONEM hanc discipulorum, interpretantur veteres, quod ex zelo proficisciebatur, quo & honori & quieti Domini sui consulere volentes, hanc paruulorū oblationem respuebant, existimantes vel ex honoretanti Magistri nō esse ad paruulorū curam se dimittere, vel hanc ab illo quasi molestiam alioqui occupatissimo remouere cupientes. Hoc exemplo facile colligitur, peruersos esse iudices qui ex carnis suae sensu aestimant Christū. Subinde enim fit, vt ita & debito honore eum spolient, & quæ minime ei competunt, sub specie honoris ei affingant. Calvinus hoc posterius arripiens, idem crimen Catholicis impingit, sed huiusmodi prolato exemplo, quod prioris criminis eum reū constituit. Sed primum in genere ludit ac dicit. *Hinc nata est immensa superstitionū congeries, quæ fictitiū Christum mundo induxit. Quare discamus non aliter de ipso sentire quā ipse docet, nec aliam illi induere personā quā à Patre fuit imposita.* Hæc adhuc in genere recte dicuntur, & ipsum Calvinum omnesque hæreticos proprie perstringunt, qui Christi doctrinam in Euangelio traditam nefarie corrumpentes (vt in vno Caluino iam frequenter ostendimus, magisque adhuc ostendemus) longè aliter de Christo sentiunt quā Christus docuit, aliāmq; prorsus ei induunt personam quā ei à Patre imposita fuit. Christo à Patre hæc persona imposita fuit, idque imprimis & maximè, vt redimeret nos ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, scilicet sectatorem bonorum operum: vt sanguis eius emundaret conscientias nostras ab operibus mortuis, vt ellemus

Christus
hæretico-
rum ficti-
tius.

Tit. 2.
1. Ioan. 1.

Ephes. 2. *essimus noua creatura, seu eius factura, creati in illo,*
 Rom. 6. *seu per illum, in operibus bonis quae preparauit Deus ut*
 Heb. 12. *ambulemus in illis: Denique, ut in nouitate uitae ambu-*
lantes non seruiamus ultra peccato, sed liberati à peccato
serui simus iustitiae, habentes gratiam per quam seruiamus
placens Deo. Quae omnia docent Christum esse
iustificatorem nostrum seu iustitiam & sanctifi-
cationem per Spiritum gratiae suae, cuius benefi-
ciò non seruiamus nunc peccato, sed ambulamus
in bonis operibus placens Deo. Calvinus autè
cum alijs hodie haereticis omnibus aliam perso-
nam Christo assignant, ut sit iustificator noster,
seu iustitia & sanctificatio nostra, per imputatio-
nem iustitiae suae, manente in nobis immunditia
perpetua peccatorum, ac seruitute tanta, ut legem
mandatorum obseruare, aut in operibus bonis,
quae Deo placeant, ambulare non possimus, ideo-
que sola fide tum iustificari tum saluari debeat-
mus. Sic homines isti impij non superstitionum
sed impietatum immensa congerie fictitiu[m] Chri-
stum mundo induxerunt.

Abomi-
nanda
Caluini
vox.

Matth. 26

Ioan. 6.
1. Cor. 11

Nunc in particulari ut Calvinus nos accuset,
 dissimulandum non est. *Videmus (inquit) quid in Pas-*
patu contigerit. Magnum se Christo honorem deferre puta-
runt si coram panis frustulo se prosternerent. Fœtida coram
Deo abominatio. Hæc os illud impurum & fœtidum
hoc loco euomuit. Impurus & fœtidus hæreticus,
Deoque & Angelis abominabilis, panis frustulū
vocat, de quo Christus ipse dixit: Hoc est Corpus
meum quod pro vobis tradetur. Et rursus: Panis quæ ego
dabo, caro mea est quam ego dabo pro mundi vita. De quo
Paulus dixit: Qui hunc panem manducat indignè iudi-
cium sibi manducat, non dyudicans corpus Domini: An nō
& impius Calvinus hunc panem ore impuro tra-
ctas indignissimè iudiciū sibi tractauit, non dyudi-
cans

canis corpus Domini, sed frustulum panis per summum contemptum illud appellans? Abominatio desolationis, & foetida coram Deo abominatio est haec impurissima Caluini doctrina, qua iuge tollens sacrificium, frustulum panis substituit. Hic videlicet detracta larua suam personam Calvinus demonstrat. Alibi sacram Cenam vocat, *sacrum epulum, & communionem sacram, in qua corpus Christi vere nobis exhibetur, non secus ac si Christus ipse praesens aspectui nostro obijceretur, ac manibus attingeretur.* Haec ille in Institutione sua. Aut ergo ibi impostor, aut hic blasphemus est. Aut ibi contra animam suam mentitus est, aut hic Christum ita vere exhibitum ac si praesens aspectui nostro obijceretur, pro frustulo panis habet. Nisi forte etiam coram Christo praesente, & aspectui nostro sese obijciente prostermi, foetidam coram Deo abominationem, Calvinus iudicet. Caeterum de legitima venerabilis huius Sacramenti adoratione, contra foetida n. Caluini & abominandam blasphemiam, late disputauimus in Prompt. Catholico. Sicuti etiam quomodo Christo Mediatori Sanctorum inuocatio nihil repugnet (quod alterum hoc loco Caluini exemplum est, & obsoleta accusatio) eodem in opere accuratè explicuimus, in Dominica 7. post Pentec. ad illa verba, *In vestimentis ouium, &c. vestimento 21. & in die SS. Philippi & Iacobi, ad illa verba, Nemo venit ad Patrem nisi per me.*

Caluini larua hypocritica detrahitur.

Instit. lib. 4. cap. 17. nu. 3.

In die venerab. Sacrament.

17. Si vis ad vitam ingredi, serua mandata.

Quum haec Christi doctrina mandatorum Dei observationem ad vitam aeternam necessariam esse manifestè demonstrat, vt & in Prompt. Cath. latius ostensum est, Calvinus totam hanc

O histo.

Dom. 12. post Pentec.